

نقش و اهمیت ارتقاء کیفیت در طرح آمایش آموزش عالی

رضا عامری^۱

دانشگاه تهران

چکیده

نظام آموزش عالی ایران طی سه دهه اخیر از توسعه چشمگیری برخوردار بوده است که این توسعه در دو بخش کمی و کیفی قابل بررسی است. از نظر کمی توسعه آموزش عالی رشد چشمگیری داشته است به گونه ای که در پایان برنامه چهارم توسعه تعداد دانشجویان کشور به مرز ۴/۵ میلیون نفر رسیده است و تعداد مؤسسات آموزش عالی از ۲۵۰۰ واحد افزون گردیده است. به همین نسبت تعداد رشته ای دایر در مقاطع مختلف، تعداد اعضای هیات علمی و سایر متغیرهای کمی افزایش یافته است.

اما از نظر ارتقاء کیفیت چه اتفاقاتی برای نظام آموزش عالی افتاده است؟ آیا توسعه آموزش عالی با حداقل کیفیت لازم همراه بوده است؟ کیفیت آموزش عالی در زیرنظامهای آموزش عالی چگونه است؟ آیا دسترسی به آموزش عالی به کیفیت در مناطق و بخش های مختلف کشور یکسان صورت گرفته است؟ و اصولاً در طرح آمایش آموزش عالی و توسعه آتی دانشگاهها و رشته ها نقش کیفیت چیست؟ اینها مواردی است که در این مقاله به آنها پرداخته خواهد شد.

کلید واژگان: آموزش عالی، کیفیت، توسعه دانشگاهی، سیاستگذاری، برنامه ریزی

^۱ - مدیر کل دفتر نظارت و ارزیابی آموزش عالی و هیات علمی دانشگاه تهران

